

מסכת סנהדרין

פרק יא

א. אלו הן הנחנקין, המכה אביו ואמו, וגונב נפש מישראל, וזקן ממרא על פי בית דין, ונביא השקר, והמתנבא בשם עבודה זרה, והבא על אשת איש, וזוממי בת כהן ובועלה. המכה אביו ואמו אינו חייב עד שיעשה כהן חבורה. זה חמר במקלל מבמכה, שהמקלל לאחר מיתה חייב, והמכה לאחר מיתה פטור. הגונב נפש מישראל אינו חייב עד שיכניסנו לרשותו. רבי יהודה אומר, עד שיכניסנו לרשותו וישתמש בו, שנאמר (דברים כד) והתעמר בו ומכרו. הגונב את בנו, רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה מחייב, וחכמים פוטרין. גנב מי שחציו עבד וסחציו בן חורין, רבי יהודה מחייב, וחכמים פוטרין:

ב. זקן ממרא על פי בית דין, שנאמר (שם יז) כי יפלא ממך דבר למשפט וגו'. שלשה בתי דינין היו שם, אחד יושב על פתח הר הבית, ואחד יושב על פתח העזרה, ואחד יושב בלשפת הגזית. באים לזה שעל פתח הר הבית, ואומר, כך דרשתי וכך דרשו

חֲבֵרִי, כָּךְ לַמִּדְתִּי וְכָךְ לַמִּדּוֹ חֲבֵרִי. אִם שָׁמְעוּ, אֹמְרִים לָהֶם. וְאִם לֹא, בָּאִין לָהֶם לְאוֹתָן שֶׁעַל פֶּתַח הָעֶזְרָה, וְאוֹמֵר, כָּךְ דִּרְשָׁתִּי וְכָךְ דִּרְשׁוּ חֲבֵרִי, כָּךְ לַמִּדְתִּי וְכָךְ לַמִּדּוֹ חֲבֵרִי. אִם שָׁמְעוּ, אֹמְרִים לָהֶם. וְאִם לֹא, אֵלֹיו וְאֵלֹיו בָּאִים לְבֵית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁבְּלִשְׁכַּת הַגְּזִית, שְׁמַמְנִי יוֹצֵאת תּוֹרָה לְכָל יִשְׂרָאֵל, שְׁנֶאֱמַר (שם) מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר ה'. חֲזַר לְעִירוֹ וְשָׁנָה וְלָמַד כְּדֶרֶךְ שְׁהִיָּה לַמֵּד, פְּטוּר. וְאִם הוֹרָה לַעֲשׂוֹת, חֵיב, שְׁנֶאֱמַר (שם) וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּזִדּוֹן, אִינוֹ חֵיב עַד שִׁיּוּרָה לַעֲשׂוֹת. תִּלְמִיד שֶׁהוֹרָה לַעֲשׂוֹת, פְּטוּר, נִמְצָא חֲמָרוֹ קָלוּ:

ג. חֲמָר בְּדִבְרֵי סוֹפְרִים מִבְּדִבְרֵי תּוֹרָה, הָאוֹמֵר אֵין תִּפְלִין, כְּדִי לַעֲבֹר עַל דִּבְרֵי תּוֹרָה, פְּטוּר. חֲמֻשָּׁה טוֹטְפוֹת, לְהוֹסִיף עַל דִּבְרֵי סוֹפְרִים, חֵיב:

ד. אֵין מְמִיתִין אוֹתוֹ לֹא בְּבֵית דִּין שֶׁבְּעִירוֹ וְלֹא בְּבֵית דִּין שֶׁבִּיבְנֵה, אֶלָּא מַעֲלִין אוֹתוֹ לְבֵית דִּין הַגָּדוֹל שֶׁבִּירוּשָׁלַיִם, וּמַשְׁמְרִין אוֹתוֹ עַד הֶרְגָּל וּמְמִיתִין אוֹתוֹ בְּרֶגֶל, שְׁנֶאֱמַר (דְּבָרִים יז) וְכָל הָעָם יִשְׁמְעוּ וַיֵּרְאוּ וְלֹא יִזְדוֹנוּ עוֹד, דִּבְרֵי רַבִּי עֲקִיבָא. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, אֵין מַעֲנִין אֶת דֵּינוֹ שֶׁל זֶה, אֶלָּא מְמִיתִין אוֹתוֹ מִיָּד, וְכוֹתְבִין וְשׁוֹלְחִין שְׁלוּחִים בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת, אִישׁ פְּלוֹנִי בֶּן אִישׁ פְּלוֹנִי נִתְחַיֵּב מִיתָה בְּבֵית דִּין:

ה. וְנָבִיא הַשִּׁקָּר הַמִּתְנַבֵּא עַל מָה שֶׁלֹּא שָׁמַע וּמָה שֶׁלֹּא נֶאֱמַר לוֹ, מִיתָתוֹ בְּיַד אָדָם. אָבֵל הַכּוֹבֵשׁ אֶת נְבוֹאָתוֹ, וְהַמּוֹתֵר עַל דְּבָרֵי נָבִיא, וְנָבִיא שֶׁעָבַר עַל דְּבָרֵי עֲצֻמוֹ, מִיתָתוֹ בְּיַד שָׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר (שם יח) אֲנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעַמּוֹ:

ו. הַמִּתְנַבֵּא בְּשֵׁם עֲבוּדָה זָרָה וְאוֹמֵר, כֹּף אֶמְרָה עֲבוּדָה זָרָה, אֶפְלוּ כֵּן אֶת הַהֲלָכָה, לְטַמֵּא אֶת הַטֵּמֵּא וּלְטַהֵר אֶת הַטָּהוֹר. הֵבֵא עַל אִשָּׁת אִישׁ, כִּיּוֹן שֶׁנִּכְנָסָה לְרֵשׁוֹת הַבַּעַל לְנִשְׁוֹאִין אָף עַל פִּי שֶׁלֹּא נִבְעְלָה, הֵבֵא עָלֶיהָ הָרִי זֶה בְּחֶנֶק. וְזוֹמְמֵי בֵּת כֹּהֵן וּבּוֹעֲלָה, שֶׁכָּל הַזּוֹמְמִין מִקְדִּישִׁין לְאוֹתָהּ מִיתָה, חוּץ מִזּוֹמְמֵי בֵּת כֹּהֵן וּבּוֹעֲלָה: